

Farní

zpravodaj

2 / 2026

Farnost Štramberk

FRANTIŠKOVA CESTA V BLAHUTOVICÍCH

Blahutovice leží napůl cesty mezi Novým Jičínem a Hranicemi. Až do poválečného odsunu tady po několik století žili německy mluvící obyvatelé. A jedním z dědictví té doby je klášter. „Byl to původně selský statek, na němž hospodařil Eduard Bayer. V roce 1925 nabídla jeho jediná dcera Rosa dům i s polnostmi Kongregaci Dcer Božské Lásky, ženskému řádu sídlícímu v Opavě.

Běžné fungování kláštera však dlouho nevydrželo. S příchodem války přišel zákaz všech veřejných činností a sestry mohly pouze hospodařit. Po konci válečných hrůz byli vystěhováni původní obyvatelé vesnice a sestry v klášteře se staraly o bezprizorní děti.

Krátce po odsunu se ke konci blížila i existence kláštera. Zrušen byl v roce 1951. „Budovy pak sloužily zemědělskému družstvu, postupně však chátraly. Nejvíce se na nich podepsala osmdesátá a devadesátá léta, kdy to byl otevřený a nevyužívaný objekt a velmi se na něm vyřádili vandalové.

Asi vinou Boží prozřetelnosti, nebo důkladností dávných stavitelů, klášter přežil devastaci svých samozvaných majitelů. Roku 2000 byl zachráněn doslova z lopaty bagru.

Františkova cesta v Blahutovicích vznikla na základě podnětu a díky přispění pana Waltera Hanela, blahutovického rodáka, který žije v Ottenbachu v Německu. Tamní Franziskus Pilgerweg se zároveň stal

vzorem pro naši poutní cestu v Blahutovicích. Je věnována památce dvou žen, na které naše občanské sdružení, rodáci v Německu a naši přátelé s vděčností vzpomínají: slečny Ingrid Malcherové a paní Helgy Hanelové. Františkova cesta v Blahutovicích byla slavnostně otevřena a požehnána 2. 9. 2012. Věříme, že se důstojně přiřadí k více než čtyřiceti Františkovým poutním cestám v celé Evropě.

Zdroj: https://www.idnes.cz/ostrava/zpravy/klaster-blahutovice-lumir-kucharik-obnova-komunitni-centrum-historie-sudety.A240516_795430_ostrava-zpravy_pjen

Doplnění:

Františkova cesta začíná i končí v areálu kláštera. Na dvůr kláštera se bez problému dostanete, vstup není zamčený. Cesta je dlouhá asi 5 km a vede nenáročným terénem. Zvládnou ji i malé děti.

POZVÁNKA NA TELEVIZNÍ NATÁČENÍ

Televize Noe se rozhodla, že hudebně-duchovní pásmo Svatá Terezie – Růže z Lisieux, které vzniklo u nás ve Štramberku, nenechá bez povšimnutí. Toto dílo bude natočeno, aby se myšlenky svěťce a učitelky církve mohly dále šířit prostřednictvím televizních obrazovek.

Schola Alfa Štramberk vás srdečně zve v **pátek 29. května 2026** do kostela sv. Václava v Ostravě, kde od 19:00 za přítomnosti kameramanů, zvukařů a osvětlovačů zazní uvedené pásmo. Vaše účast pomůže vytvořit živou a důstojnou atmosféru při natáčení.

Věříme, že naše nejnovější verze s přidanými písněmi a vylepšenými texty ve vás zanechá radostné vzpomínky, duchovní povzbuzení a nevšední zážitek.

Radka Buzková

VÝSLEDKY SBÍREK

Účel	Štramberk	Závišice
Na potřeby farnosti – 3/2026	11 953,- Kč	7 510,- Kč
Na opravy chrámů ve sv. zemi	2 722,- Kč	8 703,- Kč
Na fond MOST	20 345,- Kč	18 402,- Kč

Za vaše dary Pán Bůh zaplat'!

PLACENÁ BRIGÁDA NA FAŘE

Farnost nabízí možnost placené brigády. Jedná se o úklid apartmánů na faře (kompletní úklid včetně převlékání ložního prádla). Kdo by měl zájem, může kontaktovat Annu Šenkovou (telefon 734 401 999) **nejpozději do 5. května 2026**. S brigádníky bude uzavřena smlouva a projdou školením BOZP a PO.

MOŽNOST DOČASNÉHO UBYTOVÁNÍ NA FAŘE

Po odchodu rodin z Ukrajiny, které byly dočasně ubytované v zadní části fary, je zde možnost tyto apartmány opět dočasně někomu pronajmout k dlouhodobému ubytování (cca 1-2 roky) než začne předpokládaná rekonstrukce fary.

Pokud by někdo měl zájem může kontaktovat o. Vladimíra (telefon 739 002 743) **nejpozději do 5. května 2026**.

V případě, že by nikdo o tento typ ubytování neměl zájem, bude farnost tyto prostory nejspíše nabízet ke krátkodobému ubytování podobně jako v minulosti.

PODĚKOVÁNÍ ZA SPOLUPRÁCI PŘI BRIGÁDĚ

Velký dík patří všem, kteří se zapojili v sobotu 11. dubna do společné brigády a pomohli dát areál Farní zahrady opět do pořádku. Sešlo se téměř 50 dobrovolníků, kteří odvedli obrovský kus práce – od úklidu větví a jejich odvoz, přes instalaci sítí, úpravy houpaček a terénu až po nátěr nových laviček. Stejně tak patří velké poděkování těm, kteří se postarali o výborné občerstvení a příjemné zázemí.

Petr Buzek

CHALUPA RODIN NA ORLÍM HNÍZDĚ

Každou sudou středu se maminky s dětmi setkávají na Broučcích. Kromě toho ale v zimě společně vyrážíme na chalupu a v létě na tábor.

Pololetní prázdniny jsme strávili tradičně na Orlím hnízdě ve Pstruží. Sešlo se nás třináct rodin a pobyt jsme si letos protáhli na tři noci – od čtvrtka do neděle.

Počasí nám hned na začátku připravilo malé dobrodružství. I se sněhovými řetězy se většina aut nahoru do kopce nedostala, takže poslední úsek jsme museli zvládnout pěšky. Byla už tma, každý nesl spoustu věcí, ale nakonec jsme všichni dorazili v pořádku.

Na Orlí hnízdo se jezdí už mnoho let. Někteří z nás tam kdysi jezdili jako děti se svými rodiči a dnes přijíždějí se svými rodinami. Chalupa se za tu dobu také proměnila – velké pokoje jsou dnes většinou rozdělené, takže rodiny s malými dětmi mají více soukromí. Studené dlaždice nahradily koberce a letos přibyla ještě jedna příjemná novinka: o teplo se staralo tepelné čerpadlo, takže tatínci nemuseli chodit přikládat do sklepa.

Pro děti byl připraven také celovíkendový program. Tématem letošní chalupové hry bylo pátrání po ztracených Ježíšových učednících. Děti je postupně hledaly a přiváděly zpět, a přitom se o každém z nich dozvěděly něco nového.

Kromě programu jsme hodně času trávili venku a užívali si krásnou sněhovou nadílku. V sobotu večer za námi přijel otec Jan Jurečka, který sloužil mši svatou.

O naše žaludky se po celou dobu starala Ladka Kupčíková z Kopřivnice, za což jí patří velké poděkování.

A jak už to na podobných akcích bývá, kromě krásných zážitků a pokladu z chalupové hry si někteří z nás letos odvezli domů i drobný „suvénýr“ v podobě bacilu. Přesto jsme si společný čas moc užili a už teď se těšíme na další rok.

Veronika Bortlová

převzato z kopřivnického farního časopisu Zvonky č. 108 (03/2026)

STATISTIKA NUDA JE ...

Profil papeže Lva XIV. patřil v roce 2025 mezi nejsledovanější stránky na internetové encyklopedii Wikipedia a jeho jméno (jak papežské, tak rodné) se řadí mezi nejvyhledávanější výrazy na Googlu. Po jeho zvolení papežem 8. května vzrostl celosvětový zájem o jeho osobnost natolik, že návštěvnost projektů Wikimedia dosáhla rekordní úrovně až 800 000 pří-stupů za sekundu. V kategorii „zpravodajství“ byla loni volba nového papeže čtvrtým nejvyhledávanějším tématem a v kategorii „osobnosti“ se papež Lev XIV. umístil celosvětově na pátém místě.

Převzato ze stránek biskupa Vojtěcha Cikrleho

MODLITBA OLDŘICHA HRSTKY

Za bdělou ochranu, které se této noci dostalo mé ženě, jejím rodičům i mně, od Tebe, Svatá Panno Maria, Matko Boží, Matko Spasitele našeho, nejčistší Matko má, s prvním úsměvem slunka zalétá k Tobě díky i chvály plný hlas mého srdce. Ó, Panno, Matko předobrá a přemocná, Tebe velebí, chválí a ctí duše má. Sladké srdce Panny Marie, přijmi nás za vděčné, Tě milující děti své, jimiž si vroucně přejeme býti. Tvými býti v životě i smrti - Tvými v neštěstí, úzkosti a nouzi, v utrpeních i bolestech. Tvými po celý den a v každý čas, dnes a stále, až na věčný čas.

Ó, Matko přelaskavá, uděl nám milost býti Tvými. Matko, v Tebe doufám, Matko, k Tobě volám! Matko předobrá při nás stůj, Matko přemocná nás ochraňuj. Ó, Matko, přijď k nám a v modlitbách nám pomáhej. O, Matko, v bolestech sestup k nám a pomáhej, Ó, Matko, v zápasech našich přístup k nám a nám pomáhej. Matko milosrdenství, Tys ještě nikoho neopustila, kdo u Tebe své útočiště hledal, o Tvou pomoc prosil, neb přimluy se dovolával. Naplněn touto důvěrou přicházím k Tobě, ó, mocná orodovnice, ó, Matko má. Stojím před Tebou Matko věčného slova, neoslyš volání mé, ale vyslyš modlitby mé, slituj se nad ženou i rodiči jejimi a duši mou. Matko předobrá, Matko milosti, orodovnice Boží, svou přemocnou přimluvou s mou vroucí modlitbou za ně spoj a vyslyšení její, jakož i splnění zbožných přání mých na Bohu, Otcí i Synu nám vyžádej.

Ty pak, Matko nebeská, Matko milostiplná, ochrannou ruku nad nimi drž. Rodičům ženy mé plného zdraví, svěžesti a dlouhého, spokojeného i klidného žití od Boha, přimluvou u Ježíše Krista vyžádej. Ženu mou, Tě prosím, neopouštěj. Řiď kroky i konání její a všeliké nebezpečí, nepřízeň života, zlo, nemoc i nouzi od ní zaháněj. V práci, starostech i bolestech ji posiluj a pomáhej. Náš domov, jímž Bůh nám požehnal, Matko Štědrosti, ji pomoz sřežiti, řídití i udržeti. Ušetř jej nehody, neúrody, jakékoliv pohromy i každé škody zlých živlů přírody. Naplň jej milosti a nehynoucí láskou svou, aby kdykoliv do něj vkročí, pojal ji

do své konejšivé náruče, zahřál, pohladil, polaskal, v samotě potěšil, bolest utišil, posílil a jí klidu a odpočinku dopřál. Za její lásku, péči, starost, obětavost i bolest, což já jí splatit nemohu, Boží požehnání v odměnu jí podaruj. Pros, necht' Bůh jí žehná každé konání a svým požehnáním ji provází v každý čas, na každém kroku a po celý její život.

Nám oběma nešťastným hříšníkům, Matko přelaskavá, vrať klid a mír, Boží odpuštění a brzké, radostné ve zdraví shledání v našem milovaném domově, kde bychom mohli začati žít novým rodinným životem, Bohem požehnaným, jemu milým, lepším a šťastnějším.

Marie a Matko, Ježíši Synu a Josefe, pěstoune Jeho, Svatá Rodino, vypros nám na Bohu nové požehnané štěstí rodinné.

Tak jako kdysi, na přímluvu mé milované, drahé máti, má Matko přelaskavá, vyvedlas mne z tolika nebezpečí a šťastně vrátila do její náruče, tak i nyní, ó, Matko milosrdenství, vyslyš vroucí, kající modlitby mé, od všech zlých nástrah, hněvu, i zloby mých nepřátel, od nepřízně, nemocí i každého nebezpečí mne vysvobod' a mé trpící ženě i drahému domovu mně opět zdravého šťastně vrať.

Sladké Srdce Panny Marie, pod ochranu Tvou se utíkám, vyslyš vroucí modlitbu mou, slituj se nad rodinou mou — Amen.

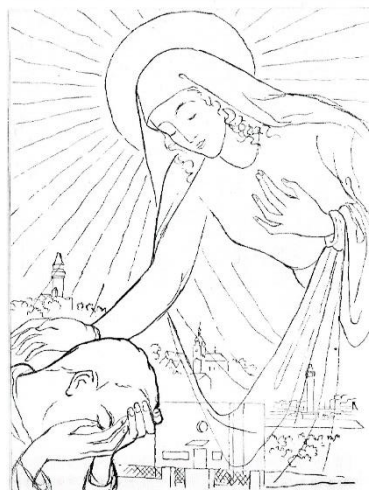
Modlitbu napsal Oldřich Hrstka, rodák ze Štramberka, začátkem roku 1941 po svém zatčení a uvěznění do věznice v Opavě. Z textu vyzařuje jeho touha po životě a naděje na přežití. Bohužel osud byl neúprosný. Dne 24. února 1943 stanul Oldřich Hrstka před Lidovým soudním dvorem. U přelíčení, na otázku, zda se cítí vinen, odpověděl: „Šel jsem za svou národní povinností“. Za organizační přípravu k velezradě byl Oldřich Hrstka odsouzen k trestu smrti.

Dne 27. května 1943 napsal ve věznici ve Vratislavi poslední dopis na rozloučenou své ženě Janě. Z dopisu je následující úryvek: „Odcházím se stejnou láskou, s jakou jsem Ti kdysi podal ruku vstříc, právě v této době, před osmnácti lety. Mou lásku k mému milovanému Štramberku

a všem mimo Vás, mi nejmilejším, mě nezazlívej, z úcty k tomu odpusťte mi Váš zármutek. Kéž Bůh vám v životě žehná a požehnáním svým Vám odplatí. Pozdrav zahrádku, domov, naše hory a kraje - vše, co Ty nejlépe víš, že bylo mimo Tebe, láskou mou. Bůh Vám žehnej! Díky Ti za poslední duchovní pozdrav, v posledním okamžiku mi tlumočený. Bůh Tě posiluj a pomáhej. Jeho vůlí je, aby se tak stalo - do jeho vůle nutno se odevzdati. I to za velkou jeho milost mám, že mne k sobě zpět přivedl a že odcházím s ním smířen. Odcházím, má drahá, nade vše milovaná, odcházím v 18,30 hodin s myslí na Tebe a na Vás všechny, s láskou k Vám, děkuji a žehnám Vám. Tvůj Tě milující Olda“. Psáno 3 hodiny před popravou.

Poprava byla vykonána stětím gilotinou.

V září 1945 vydala Jana Hrstková sbírku složenou z rukopisů popraveného manžela Oldřicha Hrstky, psaných v prvním a posledním roce samovazby v nacistickém vězení s názvem „ŽALUJI - TOUŽÍM - MILUJI – VĚŘÍM“. Paní Jana Hrstková měla v úmyslu za svého manžela na jeho památku nechat ve skle vypálit obraz Kalvárie a umístit jej nade dveře v předsíni štramberského kostela. Bohužel, nepodařilo se jí to realizovat, protože umělec, který prováděl leptání

Kresba: ak. malíř Jan Obšil

obrazu do skla kyselinou, předčasně zemřel na vnitřní chorobu z výparu kyselin. Dnes je na tom místě obraz Vojtěcha Petráše. Obraz Panny Marie věnovali místní rodáci Milan a Lubomír Hyklovi z Kanady k uctění památky popravení jejich matky Františky Hyklové a ostatních obětí štramberských občanů v době okupace v letech 1938 – 1945.

Další informace ze života Oldřicha Hrstky vyjdou ve Štramberských novinkách 4/2026.

Ladislav Bražina

OHLASY ÚČASTNÍKŮ LETOŠNÍHO POCHODU PRO ŽIVOT

Chtěla bych Vám moc poděkovat za skvělou organizaci letošního pochodu. Líbil se mně i můj dětem. Vedoucí naší skupinky byla velmi milá dáma, ráda jsem ji poznala. Naše nejmladší Verunka měla velkou radost, když si na Hradčanském náměstí směla vzít svůj hrozen balónků. Svítilo slunce a ona si vedle mě spokojeně hopsala a opatrovala své balonky. Starší děti sprejovaly křídová srdíčka a v naší skupince panovala milá atmosféra mezi lidmi, co se do té doby neznali.

Cestou přes Karlův most jsme viděli na ostatních mostech vlajky a balónky. Proti nám procházely dvě velmi mladé slečny a jedna z nich se ke mně naklání a s vítězným úsměvem na krásných rtech mi šeptá: "I love abortion." Je mi jí líto. Netuší, že za pár let může být toto slovo její noční můrou, až se bude pokoušet udržet těhotenství jako tolik mladých žen, které marně čekají na vytoužené miminko. Za mostem jsme se potkali s dalšími skupinkami a vesele se zdravili. V jedné ze skupin jde starší paní s chodítkem. Srdnatě zdolává dlažební kostky i obrubníky a velmi pomalu, ale odhodlaně pochoduje pro život. Má můj obdiv.

Když se blížíme k Bartolomějské, začne na nás skupina mladých lidí křičet, že naše děti budou jako oni. Očima hledám chodítko babičky hrdinky a v duchu si říkám, že to já bych chtěla jednou být jako ona. Mládež kolem nás rozlíceně křičí. Jedno děvče mi vztekle z bezprostřední blízkosti nadává. Jdu dál obklopená svými dětmi a těchto cizích dětí je mi neskutečně líto. Kolem nás probíhá muž se třpytkami na obličejí a křičí na nás, že jeho tělo je jeho volba. Hmm. Přicházíme na Jungmannovo náměstí a čeká nás poslední nepříjemná chvílka. Na Václavské náměstí je potřeba projít shlukem mladých lidí, kteří si sem dnes podle všeho přišli vyřvat hlasivky. Nepříjemně se na nás lepí, mávají lepenkovými transparenty s duhou a pokřikují do omrzení ta svá dvě hesla. U hlavy se mi ozývá několik ran. Dvě vehementní obrádkyně lidských práv s úsměvem propichují Verunčiny

balónky. Dcerka se ke mně smutně tulí. Za námi jdou další děti a slyšíme další rány. Ani ony své balónky nedonesou. Slyším je plakat. Verunka se zamračeně dívá na tu balónkovou spoušť. Duhová vlajka u nás v dohledné době opravdu populární nebude.

Na Václavském náměstí bylo milo. Rychle se nám vrátila dobrá nálada. Verunka dostala nové balónky a s kamarádkou si spokojeně malovala zbylými křídami. Stáli jsme v ohrazeném prostoru a poslouchali program z pódia obklopeni mnoha mladými lidmi. Některé jsme znali dobře, některé jen od vidění a jiné vůbec, ale přesto se s námi dávali do řeči. Bylo to moc fajn, protože byli inteligentní a vtipní. Cítila jsem obrovskou naději a vděčnost za to, že budoucnost leží v rukou těchto krásných mladých a statečných mužů a žen. Vidíte, dáváte tedy naději nejen nečekaně těhotným, ale i nám ostatním.

Zdravím a děkuji,

Klára

P.S.: Na Pochodu jsem potkala 3 mladé páry, které se v dohledné době budou brát. Tak to byly také skvělé a povzbudivé zprávy.

Převzatu z newsletteru Hnutí Pro život ČR

NE ZÁBAVA, ALE SPÁSA: ZAPOMENUTÝ DON BOSCO

Církev 31. ledna slaví svatého Jana Boska – mimořádného kněze 19. století. A právě na něm je vidět osud, který postihl mnohé svaté: byli „zjemněni“, zjednodušeni, proměněni na cukrovou vatu.

Z velikého světce, askety a vychovatele se často vyrábí neškodná figurka – jakýsi maskot pro mládež, symbol permanentní zábavy, her a cirkusu. Jakoby podstata jeho díla spočívala v tom, že „dělal program pro mladé“. To je však hluboké nepochopení Don Boska.

Ano, je zakládal sociálního díla. Ano, pracoval s mládeží v ulicích Turína.

Ale především byl katolickým knězem, který měl zcela jasno v hierarchii hodnot, kterou se snažil předat dříve, než jakákoli sociální díla: **nejdůležitější je spása duše, kterou lze dosáhnout skrze katolickou víru a nejvyšším prostředkem k ní je mše svatá, důstojně slavená, jako zpřítomnění oběti Kalvárie, díla vykoupení.**

Don Bosco nevychovával mládež pro „dobrý pocit“ či zábavu. **Vychovával ji pro věčnost.** Pro něho byla radost ovocem pravdy a milosti – ne náhradou za ně.

Jeho pedagogika byla proniknuta katolickou vírou, úctou ke svátostem, kněžství, Panně Marii a disciplínou, která formuje charakter.

Jen si prohlédněte krásu liturgického oblečení, které používal.

Jestli chceme být věrni svatému Janu Boscovi, musíme z něho přestat vyrábět karikaturu – a znovu ho číst v plnosti katolické pravdy, ve které žil a posvěcoval duše.

Převzato z <https://www.fatym.com/view.php?navezclanku=ne-zabava-ale-spasa-zapomenuty-don-bosco&cislocclanku=2026020027>

O PŘIJÍMÁNÍ EUCHARISTIE NA RUKU

text z dopisu P. Filipa z O přijímání Eucharistie na ruku:

Drazí v Kristu a Panně Marii, na úvod dovolte jednu zprávu z Vatikánského rozhlasu: Prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti kardinál Antonio Cañizares (za papeže Benedikta XVI.) prohlásil, že je doporučeníhodné, aby věřící přistupovali ke svatému Přijímání vkleče a podáváním do úst. Prefekt řekl, že je to v souladu se smyslem sv. Přijímání, jímž je adorace, tedy projev uznání Boha. Přijímání vkleče a do úst je „**výrazem adorace, kterou je třeba obnovit. Pokud se přijímá vestoje, mělo by se předem pokleknout nebo se hluboce poklonit, což se nečiní.**“

Prefekt římské Kongregace pro bohoslužbu dodal, že „pokud se trivializuje sv. Přijímání, trivializuje se všechno. Neměli bychom však ztrácet ze zřetele tak důležitý moment, jakým je sv. Přijímání, tedy výraz uznání reálné přítomnosti Krista.“

Kněžské palce a ukazováčky jsou posvěceny zvláštním obřadem právě proto, aby se mohly dotýkat Těla Páně, a před proměňováním a po svatém Přijímání si kněz tyto prsty omývá. V dnešních převládajících liturgických podmínkách je řádným rozdělovatelem Eucharistie kněz nebo jáhen a mimořádným akolyta, ustanovený biskupem.

Přijímání na ruku v novověku zavedli v 16. stol. protestanté, kteří popírali reálnou přítomnost Krista v Eucharistii a dokonce zrušili kněžské svěcení. V katolické Církvi se začalo přijímat na ruku v 60. letech 20. stol. nejdříve v Holandsku, i přes papežovo napomenutí tehdejšímu holandskému kardinálu Alfrinkovi, a pak se rozšířilo i v Belgii, v Německu a Francii. Když hrozilo schizma, papež v roce 1969 podávání na ruku povolil pro ty země, kde se už v rozporu s církevní kázni rozmohlo. Takovým způsobem došlo k povolení podávání na ruku i u nás. Od roku 1990 je někteří kněží a biskupové v rozporu s poslušností začali praktikovat, až v roce 1997 biskupská konference podala žádost ke Svatému stolci a na jaře 1998 bylo věřícím svaté Přijímání na ruku umožněno.

Zastánci Přijímání na ruku se odvolávají na různé praktické důvody a někdy uvádějí, že se tak přijímalo v prvotní Církvi. Přitom se opírají o podvržené dokumenty nebo falšují církevní dějiny.

Je nemožné rekonstruovat vnější detaily Poslední večeře nebo v našich kostelích zachovávat obyčeje židovské rituální večeře, jíž první mše svatá navenek byla. Avšak v Janově evangeliu čteme: „Ježíš vzal sousto, omočil ho a podal Jidášovi“ **Určitě mu nepadal omočené sousto na ruku, ale přímo do úst.** Když hostitel podal hostům pečlivě připravené sousto přímo do úst bylo to gestem zvláštní zdvořilosti nebo úcty a lásky. Při svatém Přijímání je Božským Hostitelem sám Kristus, který nás rukama kněze láskyplně živí svým Tělem a podává nám

vzácné Sousto do úst. Přijímání na ruku a vestoje, i kdyby se provádělo s úctou, není přirozeným výrazem Božské víry a adorace, s níž je nutno ke svatému Přijímání přistupovat.

V USA jsem kdysi byl pověřen, abych sloužil mši svatou pro mladé ruské katolíky, kteří tam přicestovali na světové setkání s papežem z právě rozpadlého Sovětského svazu. A byl jsem velmi dojat a povzbuzen ve víře, když celá skupina mládežníků přijímala Tělo Páně s velkou úctou na kolenou.

Sám svatý Otec (tehdy Benedikt XVI.) nás učí, jak chápat a vykládat určité dokumenty o Eucharistii, když už čtyři roky podává Tělo Páně pouze věřícím na klekátku a do úst, a to i v zemích kde obvykle téměř každý využívá práva přijímat na ruku. **Ovšem svátosti jsou darem Boží lásky, nikoliv lidským právem. Proto nebylo a není správné bojovat za podávání na ruku, jako se bojuje za různá lidská práva.**

Kristus říká: „**Nebudete-li jíst Tělo Syna člověka a pít Jeho Krev, nebudete mít v sobě život.**“ A někteří z Kristových učedníků se ohradili. „To je tvrdá řeč. Kdo to má poslouchat?“ A už s Ním nechodili. Pro někoho, zvláště pro mladé, někdy slovo o svatém Přijímání u mřížky a do úst může znít jako tvrdá řeč. A není divu. Už desetiletí žijeme v prostředí, kde se vyzdvihuje člověk s vlastním názorem a důrazem na pocitové prožívání a umenšuje se smysl pro posvátno, ať už se jedná o posvěcené a Bohu zasvěcené osoby, o posvěcené předměty, prostory, o posvátné doby, hudbu a umění vůbec a zvláště o Nejsvětější Eucharistii.

Tajemství Eucharistie kdysi rozdělilo křesťany a v této době rozděluje i samotné katolíky. Simeon předpověděl Panně Marii, že Její Syn bude znamením, kterému se bude odporovat. A těm, kterým projevy bohopocty vůči Pánu Ježíši nejsou lhostejné, je určeno s Pannou Marií mít probodené srdce a obětovat svou bolest za spásu světa i svou.

Žehná P. Filip M. (r. 2012)

P. ThLic. Filip M. Ant. Stajner III. OP

Narodil se 29. července 1964 v Karlových Varech. Na kněze byl vysvěcen 29. června 1991 v Olomouci. Po několikaletém studiu a kněžské službě ve Washingtonu DC působil v duchovní službě v Brně, Ústí nad Labem, Hoješíně, Mladé Boleslavi a v Římově, kde v roce 2000 vážně onemocněl ALS. Jako zcela paralyzován vykonával službu spirituála Sdružení přátel A. B. Tomanové, které založil a dvou prezidií Legie Panny Marie, která se ho v jeho nemoci ujala a v Poděbradech mu 19 let poskytovala nezbytnou péči. Je autorem knihy DNESKA BY TO ŠLO.

Zemřel příznačně r. 2021, v době 'pandemie', kdy kněží i laici horlivě plnili příkazy od státu přijímat na ruku a používat dezinfekci místo svěcené vody, někteří kněží měli i gumové rukavice při proměňování.

MODLITBA ZA MÍR

Duchu Svatý, Ohni Lásky,
sestup na srdce mocných tohoto světa,
na ty, kteří rozhodují o válce a míru.
Proměň jejich srdce z kamene na srdce z masa.
Dej, aby nikdo nikdy nekladl zájem
nad důstojnost člověka.

Ať se Tvůj pokoj narodí ve skrytosti srdcí
a pak obejmě celé národy a kontinenty.

Pane, smiluj se!

Maria, Královno míru a Matko milosrdenství,
Tvoje Srdce probodnuté mečem
zná bolest matek, které ztrácejí děti.
Přivíň k sobě národy roztržené válkami,
zahal pláštěm uprchlíky a sirotky,
uzdrav vzpomínky těch, kteří neumí zapomenout.

Postav se mezi nepřátele jako Matka, která volá:
„Přestaňte, to jsou moji synové a dcery!“.
Vypros světu dar pokoje,
který svět sám dát nemůže. Amen .

DONÁTOR – FOND MOST

Fond MOST je projekt sloužící ke spoluúčasti věřících na zajištění mezd pro kněze v ostravsko-opavské diecézi. Na mzdy kněží do konce roku 2029 přispívá stát, ale každým rokem se příspěvky snižují. Roste proto význam vlastního hospodaření církve a spoluúčasti věřících. Do roku 2025 se farnosti podílely na zajištění mezd kněží prostřednictvím DMS fondu (Diecézní mzdový a solidární fond). Ten se nyní ruší a přechází se na novou formu dárcovství do diecézního Fondu MOST na platformě DONÁTOR.

Doporučená částka pro dospělého věřícího je stanovena na 720 Kč/rok, resp. 60 Kč/měsíc, ale nikdo Vám jistě nebude bránit ve vaší štědrosti, pokud se rozhodnete dát víc. Přispívá se na konkrétní farnost a můžete podpořit farností více.

Cílová částka farnosti Štramberk pro rok 2026 je 143 540 Kč.

Pokud Donátoři za farnost darují více, než je roční předpis farnosti, tato částka navíc se na začátku kalendářního roku připiše na účet farnosti, nebo ji farnost může převést do dalšího roku jako základ. Další informace naleznete na adrese <https://ostrava.donator.cz>

FOND MOST
PODPORA, KTERÁ NÁS NESE

Staňte se donátory Přidejte se do velké rodiny malých dárců ostravsko-opavské diecéze

SETKÁNÍ EKONOMICKÉ RADY

V pátek 17. 4. 2026 se sešla ekonomická rada farnosti a další farníci, aby projednali několik aktuálních bodů.

1) Směna pozemků v Ženklově

Farnost Štramberk byla oslovena obcí Ženklova, která by ráda směnila některé pozemky, které farnost Štramberk vlastní v Ženklově u hřbitova. Protože se nám návrh obce Ženklova nelíbí, budeme s obcí Ženklova dále jednat.

2) Situace s krátkodobým ubytováním

Řešilo se fungování úklidu, rezervací a obsluhy apartmánů na faře v domě č.p. 2.

3) Odchod ukrajinských uprchlíků z fary

K 30. 4. 2026 dojde k odchodu ukrajinských uprchlíků z fary. Stěhují se do Frenštátu pod Radhoštěm. Nyní bude potřeba se domluvit na dalším využití těchto prostor. Nabízí se opět možnost dlouhodobějšího ubytování např. na 1-2 roky případně pronajímání na krátkodobé ubytování. Toto bude ekonomická rada řešit na dalším setkání na začátku května

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem autorům a spolupracovníkům, kteří se podíleli svými příspěvky na tomto farním zpravodaji. Jsou to: o. Vladimír Zelina, Ladislav Bražina, Radka Buzková, Petr Buzek, Dominik David, Vojtěch Monsport, Ludmila Petrášová.

Sazba: Petra Davidová

Toto číslo vyšlo v **neděli 26. dubna 2026**. Další číslo vyjde předběžně v červnu 2026.

Pokud máte články, materiály nebo tipy, co by se mohlo ve farním zpravodaji objevit, pošlete je prosím na e-mail dominik.david@gmail.com.